

Bu Şiir Ben Mektup Olacağım Dedi

– Zontul · 15 Mart 2014

Bu şiir_____

BEN MEKTUP OLACAĞIM

Dedi_____

Beni soracak olursan

Yaralıyım...

Yağmur dinliyorum bu aralar

Neşet Ertaş dinliyorum

Beethoven

...

Ve bazen de

Farid Farjad

Engin Noyan'dan esma'ül hüsna yayılıyor

Şimdi de iliklerime...

Çocuk sesleri dinliyorum bir de

Hıçkırık karışmamış

Başımı mı?

Ağrıtmıyorlar_____hayır...

Kalakalıyorum öylece

Çoğu anda da

...

Çağın sesi/ çağın sesi işte

Yoruyor beni! Azizim

Kulaklarım uğulduyor

Gölgeler bile savaşıyor

Kızıl gün batımlarında...

...

Avuçlarımda siyaset yok bilirsin

Sevmezdim paralel doğruları da matematikte

Dün anlatmak zorunda kaldım

Müfredat gereği

Neymiş o öyle

Birbirine değmeyen uzayıp giden

Doğrular

Sarmaş dolaş olamayan

Kesişmeyen doğrulara doğru mu derim ben

Var işte bir sıkıntı
Ben de sıkılıyorum içten içe...
Sevmiyorum ve de
Ciyak sesleri
Ahengi bozan tiz ve bas sesleri
...
Geçenlerde çocuklara beyaz fıstan giydirmişler
Acımadan üstlerine toprak örtmüşler
Bu nasıl bir ağıttır anlamadım
Cehaletimi bağışlayın
Mezarlıkta değil herkes sokaklarda
...
Ah kuzularım
Kimseye söylemedim/cenazenize de gelemedim
Lakin okudum bildiğim tüm duaları
Yüreciğimin en deruniyle
...
Eskiden çocuklar kızamıktan çiçekten tifodan ölmüş
Nasıl üzülürdüm nasıl üzülürdüm bir bilerseniz
Niye o zamanlar bunların aşılarını bulamamışlar diye.
Halalarımın amcalarımın ölüşünü
Teyzelerimin dayılarımın ölüşünü dinlemiştim
Anneannemden babaannemden
...
Mikroplar mı daha çok acıtır çocukların canını
Kurşunlar mı bilemedim
Kim daha masum
...
Doktor olacaktım küçükken öyle derdim
Ben de mikropların canına okuyacaktım
Olmadım
Olmadım korktum işte
Ya öldüremezsem onları
Onlar çocukları öldürürse ağlarsam
Hiç susamazsam
Korktum işte
...
En kolayı idi öğretmen olmak
Çocuk sesleri dinliyorum ben

Başımı ağrıtmıyorlar
Ve yağmur sesi dinliyorum işte
Ve Neşet Ertaş
Sezen aksu/ ada vapuru
Bir ezgiyle kalksam ve dirilsem diyorum
Kuşların kalbinden çalınmış
Cıvıltılı gülüşler dinliyorum
...
Çağın kokusu nefesimi yakıyor
Çağın sesi kulaklarımı vuruyor
...
Biliyor musun?
Bazen ben! televizyona da bakıyorum
Gözüm kayıyor aslında
Defterim önümde şiir yazarken
Bir haberle
Bir haberle daha
Sarsılıyorum
Şiir patlıyor defterimin ortasında
Şarapnelleri nasıl vuruyor beni
Ah nasıl vuruyor
Olsun yalnız beni vursun
Beni!
Tıkasam diyorum kulaklarımı
Bölüşemediğiniz şu dünya var ya
Deyip ağzımı bozmak geliyor bazen de ama
Hiç küfretmedim...
...
Kalemin gözleri doluyor
Yazarken
Niye yazıyorsun yazma madem diyorum
Dokunma diyor
Hani mor rüyaları
Pembe hülyaları yazacaktın
Nafile
Yazamıyor...
Kalemim ağladıkça ben üşüyorum
Üşüyorum
Üşüdükçe dünyanın tüm çocuklarını

Kanatlarımın altına alıyorum
Isıtsınlar diye beni

...

Ve şiir kırılıyor asrın dişleri arasında
Ezilse de dişlilerde
Bulansa da
Yazıyor kalem

...

Beni soracak olursan
Yaralıyım
Al yanaklı çocukların kalbiyle
Dua dinliyorum şimdi de
Ve yağmur sesi
Gürültü etmeyin

...

Nilüfer zontul aktaş